

Hüznün Tapusu

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 18 Ağustos 2023

Her düş,
Her sekant
İçilesi bir vazgeçiş sözcüklerin sonlandığı o dans
Aşkın ilkesi ve ülküsü ve ülkesi
Varsın sussun şiirler
Varsın sınındığı kadar sığınsın şair:
Rengi solan güneşe kırgın
Varlığı yok sayılan dünyadan yılgın
Bir manifesto yerken
Bir ayrıç
Sözcüklerin de yok artık albenisi
Aşılması kıtalar
Suskun coğrafyalar
Şiirler iken yamalı yüreğinin tek tesellisi

Geçkin zaman
Göçebe yakarışlar şehri
Varla yok arası bir benlik
Ölümüne sevginin ansızın dirilesi
Atılan her nutuk
Serap gördüğü aslında ufukta saklı umut
Aşkın vaveylası hükmedene sevdalı

Yalnızlığın kıstası
Bir şiirden daha medet bulası.

Yorgun ve sevgi fakiri ruhlar
Aşılması geçitler ve ömür
Tamamlanmayan bir vardiya hizaya geldiği kadar şair
Kutsanmış yüreği bir mihenk taşı olsa ne ki?
Eziyet çekilesi cihanın arka bahçesi
Kilit vurduğu yüreği şairin
Fukara düşler
Azat edilesi bir iklim
Her rengin duası saklı içinde.

Her vazgeçişin rotası
İmleci sığınak
Ayracı toprak
Kutsadığı aşkı
Kurunun yanın da yaşın da yandığı

Bakaya kalan anılar
Bekası ne ki yazılması?
Azat edilesi bir köle misali
Misinada dizili şairin hayalleri
Sıkkın ve bıkkın ve yorgun
Külkedisi tüm hikâyelerin vurulduğu kadar kalbinden
Kabrine yakın bir minvalde seyir eden...

Hercai düşler aşılması tabular
Kırılması putlar devrilen potlar
Kat izinde sevginin
Delişmen sevdasına vakıf bir rozet adeta
Yakasına iliştiirdiği o uçsuz bucaksız sema
Rotası mütereddit kimi zaman
Tahakkümperver bir v/eda ile sonlanan

Hazzı yazmanın
Haiz olduğu yaşamın
Bir handikap olsa ne ki vazgeçemediği muradı
Sökün eden ansızın bir pervazda saklı duyulmayan nidası

Eşleşen her duygu
Aş bildiği aşkı yâdı
Arz ettiği yalnızlığı
Tapusu hüznün şairde...

Endamı yitik bir günde baş veren bir şiirde
Evhamı bitimsiz
Ölümsüz
Bazen kifayetsiz
Yediverenler yedi kıtada
Andığı nice köy kovulduğu
Kapısından bin bir mazeret ileri süren köyün ölü muhtarı
Verilen muhtırası
Sağdııcı kalem
Solunda yanık bir kelam
İzinde umudun
Varsın olsun
Umurunda olmasın insanların.

Umarsız bir minval
İçinde ukde kalmaya meyyal
Tutuşan ateşin kuru ve küstüğü
Bir laneti daha sonlandırırsın diye kalem
Nabzını alamadığı bir merhale
Göğün infilakı
Hazzı yok haizi olduğu sözcüklerin de
Kırılmışken direnci
Unutulmuş bir ukde bir köşede
Unutmaksa tek tesellisi
Tecellisi günün ihtişamlı bir kaside belki de
İhtimamla sevebilmenin gücü
İndinde özlemin kavuşmak sadece kendine...